

borg By maa kunne give Bidrag, og man vil maaske ogsaa kunne forudsætte, at naar ikke alene Landkommunerne bliver interesserede, men ogsaa to store Byer indenfor Amtet, vil dette være en Spore mere for Skanderborg Amtsraad til at tegne et noget større Bidrag. Jeg vil da haabe paa, at denne Sag maa finde sin gode Løsning.

Jeg takker ogsaa for den Tilslutning, forskellige Medlemmer har givet Tanken om en Ombygning af Horsens—Tørring-Banen og da navnlig dens Forlængelse fra Rask Mølle ud til Nørre-Snede—Ejstrup. Om dette Stykke Bane har der ingen Strid været. Tværtimod, der har fra alle Sider været Enighed om, at dette Stykke skulde bygges. Jeg vil da haabe, at det maa ske.

Til sidst vil jeg takke den højtærede Minister meget for de velvillige Udtalelser, han fremsatte overfor Projektet om en Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland. Jeg skønner, at der nu blæser en for dette Forslag mere gunstig Vind i Ministeriet og i Generaldirektionen, end der tidligere har gjort. Vi har jo, naar vi tidligere har behandlet dette Forslag, mødt den mest afgjorte Modstand hos den tidligere Generaldirektør, og jeg har Indtrykket af, at det er hans Stædighed mere end noget andet, der har gjort, at Ministeriets Tilslutning til dette Forslag er blevet holdt tilbage. For et Par Aar siden enedes Finansudvalget jo med den højtærede Minister — under Generaldirektørens Modstand for øvrigt — om, at der skulde sættes et Par Dampfærger ind paa den Rute, og at Staten skulde overtage Ruten, og det har, som den højtærede Minister oplyste, og som det vil fremgaa af et Bilag til Finanslovsforslagets anden Behandling, vist sig, at det er gaaet ganske fortræffeligt, skønt det var paa et meget uheldigt Tidspunkt, Staten kom til at overtage Ruten og disse Dampfærger blev sat ind; og endnu bedre vilde det selvfølgelig gaa, hvis man i større Udstrækning kunde føre Gods over ad den Linie, hvis man fik en virkelig Dampfærgeforbindelse, som ogsaa kunde tage Godsvogne med. Derom nærer jeg ikke og har gennem mange Aar ikke næret nogen Tvivl. Jeg føler mig overbevist om, at hvis man vil etablere en saadan Forbindelse, vil man komme til at erkende, at jeg har haft fuldstændig Ret i mit Syn paa den Sag. Selv om jeg selvfølgelig ikke forudsætter, at Afgørelsen af dette Spørgsmaal er umiddelbart forestaaende, vil jeg alligevel tillade mig at tro, at denne Udtalelse af Ministeren har bidraget til, at denne Sags gode Løsning er rykket os et Skridt nærmere.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det er rigtigt, som det ærede Medlem for Give-Kredsen (N. C. Jensen) formodede, at den Mangel paa Sympati, jeg i Gaar gav Udtryk for overfor det af ham og det ærede Medlem for Vejle-Kredsen (Jacobsen) indbragte Lovforslag, for en stor Del grundede sig paa, at den Bane, der skulde anlægges efter de ærede Medlemmers Forslag, paa en temmelig lang Strækning, ca. 15 km, vilde komme til at løbe i temmelig umiddelbar Nærhed af Statsbanen. Dette har jeg altsaa, ved en foreløbig Betragtning i alt Fald, fundet særdeles uheldigt. Men nu har de ærede Medlemmer jo indtil videre nok at gøre med at overbevise det ærede Medlem for Fredericia-Kredsen (L. Rasmussen) og sikkert andre ærede Medlemmer indenfor det kommende Udvalg om deres Plans Fortræffelighed, og naar saa Udvalget har taget Stilling til Sagen, kan det jo altid være Tid for mig at komme de ærede Medlemmers Ønske nærmere. Om de Hindringer, der har været til Stede for at foretage den lovede Forhandling, har det ærede Medlem for Fredericia-Kredsen givet Oplysninger, og disse Oplysninger er rigtige. Jeg vil kun for Fuldstændigheds Skyld sige, at der kunde naturligvis yderligere have foreligget en Meddelelse fra mig til denne Deputation om, at Forhandlingen var opgivet. Jeg beder undskyldte, hvis man har savnet en saadan Meddelelse.

Mellem det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) og forskellige andre ærede Talere har der været ret stor Uenighed om, hvad man skulde lægge Vægten paa, de store Hovedlinier ved Statsbanerne eller de mindre betydende Jernbanelinier ude i Landet. For mit Vedkommende vil jeg sige, at den Sag synes mig ikke vanskelig at tage Stilling til. For Statsbanernes Vedkommende er det for mig overordentlig magtpaaliggende, at man gør Hovedlinierne saa fortrinlige som muligt. Med Hensyn til Banerne ude i Landet i øvrigt tror jeg, at man helst skulde holde sig til det Synspunkt ikke at anlægge Statsbaner, før man saa nogenlunde har Tillid til, at de vil kunne betale sig, og derimod anlægge Privatbaner, selv om denne Forudsætning ikke er til Stede i Form af direkte Forrentningsmulighed. Jeg synes heller ikke, det er saa svært at faa en rimelig Maalestok frem. Jeg synes, den ytrer sig paa en ganske forstandig Maade derigennem, at Befolkningen er villig til at svare Bidrag, og jeg har — jeg kan næsten sige systematisk — indtaget den Stilling til foreliggende private Baneforslag, at naar de fornødne